

Arrest

nr. 210 587 van 5 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pasjtoen van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp Kuz Kalay, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman.

Toen u negen jaar oud was ontvluchtte u Afghanistan samen met uw familie vanwege een conflict over gronden tussen de broers van uw grootvader waarbij uw grootvader stierf. U verhuisde samen met uw

familie naar het vluchtelingenkamp Sawabi, gelegen in de Pakistaanse provincie Khyber Pakhtunkhwa. Uw paternale oom diende in het Afghaanse leger en kwam tijdens vakantiedagen op bezoek bij u en uw familie in Pakistan. U wilde ook in het leger dienen maar uw oom vertelde u steeds dat u te jong was. Op uw vijftiende ging u in het geheim naar Afghanistan om u aan te melden bij het leger, waarbij u naar uw maternale oom in de stad Jalalabad vertrok. U verkreeg met zijn hulp een taskara die u nodig had om u bij het leger aan te melden. U kreeg evenwel te horen dat u te jong was om in het leger te dienen. Vervolgens keerde u terug naar Sawabi, waar u acht maanden bleef alvorens u samen met uw vader op het veld werd aangevallen door gemaskerde mannen. Uw vader werd hierbij in zijn been geschoten. Nadat u hem samen met dorpingen naar het hospitaal gebracht had, diende u klacht in bij de Pakistaanse politie in Sawabi. U keerde vervolgens terug naar het hospitaal, waar uw vader verzorgd werd. Tien dagen na het incident waarbij uw vader gewond raakte werd u gebeld door de broers van uw grootvader met wie uw vader een conflict had, en vertelde ze u dat u het hoofddoel was van de aanval en dat u de volgende keer niet gespaard zou worden. Nadat uw vader een maand in het ziekenhuis had doorgebracht, kwam hij thuis en vertelde u hem dat u gebeld werd door de broers van uw grootvader. Uw ouders werden ongerust en verzamelden geld voor uw vertrek uit Pakistan. U werd vervolgens door een smokkelaar naar Turkije gebracht, waar u anderhalf jaar bleef alvorens u naar België vertrok. U kwam aan in België op 9 november 2015 en u diende op 19 november 2015 uw verzoek tot internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de broers van uw grootvader.

Ter staving van asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw taskara, een Pakistaanse verblijfkaart (PoRkaart), een verslag van de Pakistaanse politie, twee foto's van uw vader en een hospitalisatiebewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet voorafgaandelijk worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13/02/2018, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor

vervolgning of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u allerm minst consistente verklaringen aflegt over uw geboorteplaats. Zo verklaart u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geboren werd in het dorp Zerani van het district Qarghayi. U heeft evenwel geen idee tot welke provincie het behoort (Verklaring DVZ, vraag 5 en 10). Op het CGVS past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat u werd geboren in Laghman, volgens uw verklaringen "een provincie van Qarghayi". U herhaalt vervolgens dat Qarghayi uw provincie is (CGVS, p. 6). Echter, Qarghayi is een district van de provincie Laghman. Wanneer u later bovendien wordt geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ nooit heeft gesproken over Laghman, houdt u vol dat u dat wel gezegd heeft (CGVS, p. 8). Wanneer u overigens gevraagd wordt wat Laghman is, zegt u bizar genoeg dat Laghman "vijf provincies heeft". U beweert meteen daarna evenwel dat Laghman zelf ook een provincie is. Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd dat een provincie zelf onmogelijk vijf provincies kan hebben, komt u niet verder dan: "vijf stammen of zoiets". Echter, gevraagd over welke vijf stammen u het heeft, moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u vervolgens opnieuw gevraagd wordt over welke vijf "provincies"/"stammen" u het heeft, moet u opnieuw toegeven dat u het niet weet (CGVS, p. 6-7). Mede gelet op het feit dat u beweert tot uw negende in Laghman te hebben gewoond en er op uw vijftiende opnieuw heen ging om uw taskara te halen, is het zeer opmerkelijk dat u dermate inconsistente verklaringen aflegt over uw plaats van herkomst en het verschil niet blijkt te weten tussen provincies en districten. Vervolgens past u ook uw beweringen aan met betrekking tot uw geboortedorp. Zo beweert u plots dat u geboren werd in het dorp Bar Kalay, alvorens u zich meteen corrigeert naar Kuz Kalay (CGVS, p. 7). Gevraagd of u ooit heeft gezegd dat u in een ander dorp gewoond heeft, komt u niet verder dan de blote bewering dat u die vraag nooit gesteld werd. Vervolgens geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ een ander geboortedorp opgaf, komt u evenmin verder dan: "misschien, maar ik herinner me het niet". Dit zet de geloofwaardigheid van uw beweringen ernstig op de helling.

Voorts dient opgemerkt dat uw kennis van over uw plaats van herkomst in Afghanistan uiterst opmerkelijke leemtes vertoont. Immers, wanneer u op het CGVS gevraagd wordt wat u weet van Laghman, antwoordt u ontwijkend dat u in uw eigen dorp opgroeide en nooit buiten ging (CGVS, p. 7). Wanneer u wat later de vraag opnieuw gesteld krijgt, kan u enkel zeggen dat u "geen goede info" heeft omdat u acht of negen jaar oud was toen u vertrok en op uw vijftiende terugkeerde om uw taskara te halen (CGVS, p. 8). Deze verklaring is evenwel niet voldoende ter verantwoording. Wanneer u bovendien gevraagd wordt of u nooit meer over Laghman te horen kreeg toen u ouder werd, antwoordt u ontkennend en zegt u dat u er nooit iets over vroeg (CGVS, p. 8). Dit is zeer frappant. Ook wanneer u gevraagd wordt wat u van Qarghayi weet, geeft u opnieuw een ontwijkend antwoord en zegt u dat u alles heeft gezegd wat u weet. Vervolgens gevraagd of u ooit iets over Qarghayi gevraagd heeft toen u ouder werd, antwoordt u bovendien dat u "altijd bezig was met werk" (CGVS, p. 8-9). Deze verklaring kan evenwel allerm minst overtuigen. Gelet op het feit dat volgens uw verklaringen uw maternale oom, met wiens hulp u tevens uw taskara heeft gehaald, bovendien in Qarghayi woont, is uw gebrek aan kennis over uw district van herkomst des te meer frappant (CGVS, p. 9).

Verder werd vastgesteld dat u weinig weet over de reden waarom uw familie Afghanistan moest verlaten. Zo kan u aanvankelijk enkel zeggen dat u "vanwege de vijand" naar Pakistan verhuisde. Gevraagd om daar meer uitleg over te geven, kan u enkel vaagweg zeggen dat de broers van uw grootvader een conflict hadden over gronden en uw grootvader daarbij gedood werd, alsook twee andere mensen. Echter, wanneer u meermaals wordt gevraagd waarover het conflict ging, moet u toegeven dat u er niets meer over weet. Ook wanneer u gevraagd wordt of u later nooit vragen over heeft gesteld, komt u niet verder dan te zeggen dat uw vader u geen details gaf. Ook gevraagd om meer te vertellen over de dood van de twee andere mensen bij het conflict, Saraj en Said Amir, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 10-11). Er kan evenwel worden verwacht dat u op zijn minst meer kan vertellen over de reden waarom u en uw familie naar Pakistan moesten verhuizen. Ook over de professionele activiteiten van uw familie in Afghanistan reikt uw kennis allerm minst ver. Zo heeft u volgens

uw verklaringen een paternale oom die in het Afghaanse leger dient. Echter, gevraagd wat u weet over zijn job, antwoordt u ontwijkend dat hij naar Kaboel ging en elke drie of vier maanden op bezoek kwam in Pakistan. Wanneer de vraag wordt herhaald, moet u het antwoord schuldig blijven en kan u enkel zeggen dat u "hem niet zoveel vroeg" (CGVS, p. 13). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Mede gelet op het feit dat u bovendien zelf verklaart dat u op uw vijftiende bij het leger wilde gaan en daarbij in het geheim naar Afghanistan reisde om dit te bewerkstelligen, is het des te meer frappant dat u niets over de job van uw paternale oom bij het leger kan vertellen (CGVS, p. 23). Wanneer u bovendien wordt gevraagd om te vertellen wat uw eigen familie deed om geld te verdienen in Afghanistan, kan u enkel zeggen dat hij landbouwer was. Echter, u moet bizar genoeg toegeven dat u geen enkel idee heeft hoeveel grond uw vader bezat omdat u "het nooit vroeg" (CGVS, p. 13). Dit is zeer opmerkelijk.

Verder dient opgemerkt dat u bijna niets weet over uw Afghaanse collega's in Pakistan, waar u werkte in een carwash in Sawabi. Zo beweert u dat de carwash waar u gedurende een jaar werkte, en het autostation dichtbij uw werkplaats, beiden werden uitgebaat door Afghanen. Echter, gevraagd naar wie de carwash waar u werkte uitbaatte, kan u enkel zeggen dat het "een persoon was genaamd Mullah". U moet evenwel meteen zeggen dat hij de mullah was van de lokale moskee (CGVS, p. 15). U moet daarna evenwel toegeven dat u geen idee heeft hoe hij heette (CGVS, p. 16). Wanneer u bovendien gevraagd wordt van waar in Afghanistan hij afkomstig was, komt u evenmin verder dan te zeggen dat u "denkt" dat hij van de provincie Logar kwam. U moet evenwel meteen daarna toegeven dat u het niet zeker weet (CGVS, p. 15). U kan evenmin iets over de provincie Logar vertellen (CGVS, p. 16). Dat u niet eens kan vertellen hoe uw baas heette, noch waar hij vandaan kwam in Afghanistan, is evenwel zeer opmerkelijk. Ook wanneer u gevraagd wordt wie het autostation bezat kan u enkel zeggen dat hij Mohammad heette. U weet evenmin van waar in Afghanistan hij afkomstig was (CGVS, p. 16).

Ook over uw Afghaanse vrienden en burens in Pakistan reikt uw kennis allerm minst ver. Zo antwoordt u bevestigend wanneer u gevraagd wordt of u Afghaanse burens had alvorens u Saraj, Shokur en Moheb opsomt. Echter, van Saraj kan u enkel zeggen dat hij van Kaboel kwam. U weet evenwel niet waar in Kaboel. Evenmin weet u of hij uit de provincie Kaboel kwam of uit de stad Kaboel (CGVS, p. 21). Van Shokur en Moheb kan u enkel zeggen dat ze van Logar kwamen. Gevraagd waar in Logar, moet u toegeven dat u er geen idee van heeft (CGVS, p. 21-22). Dit gebrek aan kennis is des te meer treffend gelet op het feit dat u meteen daarna verklaart dat Moheb en Shokur goede vrienden waren. Het is dan ook bizar dat u niet eens kan vertellen waarom ze in Pakistan waren (CGVS, p. 22).

Evenzeer dient opgemerkt dat uw kennis van Afghanistan in het algemeen zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Immers, wanneer u gevraagd wordt welke etnieën er in Afghanistan aanwezig zijn, antwoordt u opmerkelijk genoeg "Dari-sprekers", alvorens u Oezbeken, Tadzjiken en Hazara benoemt. U moet evenwel meteen toegeven dat u niets over deze etnieën kan vertellen (CGVS, p. 11). Dit is zeer opmerkelijk. Bovendien zijn "Dari-sprekers" geen etnie. Hiermee geconfronteerd en bovendien gevraagd welke etnieën er Dari spreken, antwoordt u dat Pasjoenen Pasjtoe spreken dat dat "Dari Dari spreken" (CGVS, p. 12). Dat u niet eens blijkt te weten welke Afghaanse etnieën Dari spreken, zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit sterk op de helling.

Verder is uw kennis van de Afghaanse kalender nihil. Zo kent u geen enkele Afghaanse maand en kan u evenmin zeggen welk jaar het is volgens de Afghaanse kalender (CGVS, p. 6). Gelet op het feit dat u beweert tot uw negende in Afghanistan te hebben gewoond en twee van uw ooms bovendien in Afghanistan wonen, is dit zeer bevreemdend (CGVS, p. 7 en 23).

Tenslotte moet worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u naar Afghanistan bent teruggekeerd op uw vijftiende om u aan te melden bij het leger. Zo is het niet aannemelijk dat u niet wist dat u eenentwintig moest zijn voor u in het leger kon dienen (CGVS, p. 22). Zo verklaart u later zelf dat uw oom bij het leger was en vakanties bij jullie in Pakistan doorbracht. U zegt ook dat u bij het leger wilde gaan en dat uw oom u steeds vertelde dat u te jong was (CGVS, p. 23). Het is dan ook niet aannemelijk dat u de moeite nam om uw vijftiende uw reis naar Afghanistan te regelen en uw taskara te halen in Laghman, zonder er zeker van te zijn welke de minimumleeftijd was om zich aan te sluiten bij het leger. Hiermee geconfronteerd, houdt u vol dat u niet wist dat u te jong was (CGVS, p. 22). Wanneer u bovendien gevraagd wordt wat u nog weet van Jalalabad, waar u volgens uw verklaringen doorreisde en waar uw maternale oom woont, antwoordt u opmerkelijk genoeg dat u zich niets van Jalalabad herinnert. Frappant genoeg weet u evenmin in welke provincie Jalalabad gelegen is (CGVS, p. 9-10). Bovendien gevraagd waar u uw taskara ging halen, komt u niet verder dan te zeggen dat het in de provincie Laghman was. U moet meteen daarna evenwel toegeven dat u geen idee heeft waar in

Laghman (CGVS, p. 10). Dat u dermate weinig kan vertellen over uw reis naar Afghanistan, zet de geloofwaardigheid van uw beweringen sterk op de helling.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft de kopie van de Proof of Registration Card (PoR) van uw vader, moet worden opgemerkt dat het slechts een kopie betreft die geen enkele waarborg biedt inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Het verslag van de Pakistaanse politie van uw verhaal biedt evenmin een waarborg inzake authenticiteit. Zo betreft het louter een standaarddocument dat met de hand werd ingevuld en vertoont het ook geen enkele stempel. Aan privé-foto's kan geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Het doktersverslag bevestigt dat uw vader letsels opliep, maar geeft geen uitsluitel over hoe deze zijn ontstaan. Wat betreft uw taskara moet worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk over de Afgaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 13/02/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afgaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 1-2). U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afgaanse nationaliteit. U koos er evenwel voor om vast te houden aan uw verklaringen (CGVS, p. 28).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van “artikel A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1952 en van art. 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 op de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, en van de gegrondheid en legaliteit van de beslissingen betreffend de hoedanigheid van vluchteling en het statuut van subsidiaire bescherming”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers nood aan internationale bescherming. Er werd immers terecht vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit.

Zo kon het Commissariaat-general voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vaststellen dat verzoeker geen consistente verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats: “(...)Zo verklaart u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geboren werd in het dorp Zerani van het district Qarghayi. U heeft evenwel geen idee tot welke provincie het behoort (Verklaring DVZ, vraag 5 en 10). Op het CGVS past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat u werd geboren in Laghman, volgens uw verklaringen “een provincie van Qarghayi”. U herhaalt vervolgens dat Qarghayi uw provincie is (CGVS, p. 6). (...) Wanneer u later bovendien wordt geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ nooit heeft gesproken over Laghman, houdt u vol dat u dat wel gezegd heeft (CGVS, p. 8). Wanneer u overigens gevraagd wordt wat Laghman is, zegt u bizar genoeg dat Laghman “vijf provincies heeft”. U beweert meteen daarna evenwel dat Laghman zelf ook een provincie is. Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd dat een provincie zelf onmogelijk vijf provincies kan hebben, komt u niet verder dan: “vijf stammen of zoiets”. Echter, gevraagd over welke vijf stammen u het heeft, moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u vervolgens opnieuw gevraagd wordt over welke vijf “provincies”/“stammen” u het heeft, moet u opnieuw toegeven dat u het niet weet (CGVS, p. 6-7). Mede gelet op het feit dat u beweert tot uw negende in Laghman te hebben gewoond en er op uw vijftiende opnieuw heen ging om uw taskara te halen, is het zeer opmerkelijk dat u dermate inconsistente verklaringen aflegt over uw plaats van herkomst en het verschil niet blijkt te weten tussen provincies en districten. Vervolgens past u ook uw beweringen aan met betrekking tot uw geboortedorp. Zo beweert u plots dat u geboren werd in het dorp Bar Kalay, alvorens u zich meteen corrigeert naar Kuz Kalay (CGVS, p. 7). Gevraagd of u ooit heeft gezegd dat u in een ander dorp gewoond heeft, komt u niet verder dan de blote bewering dat u die vraag nooit gesteld werd. Vervolgens geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ een ander geboortedorp opgaf, komt u evenmin verder dan: “misschien, maar ik herinner me het niet”. Dit zet de geloofwaardigheid van uw beweringen ernstig op de helling..

Voorts dient opgemerkt dat uw kennis van over uw plaats van herkomst in Afghanistan uiterst opmerkelijke leemtes vertoont. Immers, wanneer u op het CGVS gevraagd wordt wat u weet van Laghman, antwoordt u ontwijkend dat u in uw eigen dorp opgroeide en nooit buiten ging (CGVS, p. 7). Wanneer u wat later de vraag opnieuw gesteld krijgt, kan u enkel zeggen dat u “geen goede info” heeft omdat u acht of negen jaar oud was toen u vertrok en op uw vijftiende terugkeerde om uw taskara te halen (CGVS, p. 8). Deze verklaring is evenwel niet voldoende ter verantwoording. Wanneer u

bovendien gevraagd wordt of u nooit meer over Laghman te horen kreeg toen u ouder werd, antwoordt u ontkennend en zegt u dat u er nooit iets over vroeg (CGVS, p. 8). Dit is zeer frappant. Ook wanneer u gevraagd wordt wat u van Qarghayi weet, geeft u opnieuw een ontwijkend antwoord en zegt u dat u alles heeft gezegd wat u weet. Vervolgens gevraagd of u ooit iets over Qarghayi gevraagd heeft toen u ouder werd, antwoordt u bovendien dat u "altijd bezig was met werk" (CGVS, p. 8-9). Deze verklaring kan evenwel allerm minst overtuigen. Gelet op het feit dat volgens uw verklaringen uw maternale oom, met wiens hulp u tevens uw taskara heeft gehaald, bovendien in Qarghayi woont, is uw gebrek aan kennis over uw district van herkomst des te meer frappant (CGVS, p. 9)."

Waar verzoeker thans aangeeft dat zijn verklaringen over zijn geboortedorp niet tegenstrijdig zijn, maar dat verzoeker slechts een verduidelijking heeft gegeven daar Zerani een dorp van het district Qarghayi in de provincie Laghman is, tracht hij zijn verklaringen eenduidig te laten schijnen, maar gaat hij volstrekt voorbij aan de voormelde terechte pertinente en genuanceerde vaststellingen.

Voor zover verzoeker zijn ongeschooldheid, ongeletterdheid en leeftijd op het ogenblik van vertrek uit Afghanistan aanwendt om het mengen van de noties "district", "dorp", "provincie" of "stam" in zijn verklaringen te verklaren kan hij niet overtuigen. Indien verzoeker daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit heeft, geboren is in Afghanistan en samen met zijn familie is gevlucht, kan wel degelijk worden verwacht dat hij met betrekking tot zijn geboortestreek eenduidige verklaringen kan afleggen en enige precisie aan de dag kan leggen wat betreft het dorp, het district en de provincie. Het gaat hier over verzoekers roots, waardoor wel degelijk kan worden verwacht dat hij desbetreffend een meer gedegen kennis heeft. Zijn opleidingsniveau of geletterdheid heeft hier geen uitstaans mee. Ook hebben de gedane vaststellingen niets te maken met cartografie en aardrijkskunde. Het argument dat zijn familie de slechte herinneringen wenste te vermijden, biedt geen verschoning voor verzoekers afwijkende verklaringen met betrekking tot zijn geboorteregio.

Dit hangt overigens samen met de vaststelling dat verzoeker weinig weet over de redenen waarom hij Afghanistan heeft moeten verlaten en over de professionele activiteiten van verzoekers familie in Afghanistan. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon terecht het volgende vaststellen:

"(...)

Verder werd vastgesteld dat u weinig weet over de reden waarom uw familie Afghanistan moest verlaten. Zo kan u aanvankelijk enkel zeggen dat u "vanwege de vijand" naar Pakistan verhuisde. Gevraagd om daar meer uitleg over te geven, kan u enkel vaagweg zeggen dat de broers van uw grootvader een conflict hadden over gronden en uw grootvader daarbij gedood werd, alsook twee andere mensen. Echter, wanneer u meermaals wordt gevraagd waarover het conflict ging, moet u toegeven dat u er niets meer over weet. Ook wanneer u gevraagd wordt of u later nooit vragen over heeft gesteld, komt u niet verder dan te zeggen dat uw vader u geen details gaf. Ook gevraagd om meer te vertellen over de dood van de twee andere mensen bij het conflict, Saraj en Said Amir, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 10-11). Er kan evenwel worden verwacht dat u op zijn minst meer kan vertellen over de reden waarom u en uw familie naar Pakistan moesten verhuizen. Ook over de professionele activiteiten van uw familie in Afghanistan reikt uw kennis allerm minst ver. Zo heeft u volgens uw verklaringen een paternale oom die in het Afghaanse leger dient. Echter, gevraagd wat u weet over zijn job, antwoordt u ontwijkend dat hij naar Kaboel ging en elke drie of vier maanden op bezoek kwam in Pakistan. Wanneer de vraag wordt herhaald, moet u het antwoord schuldig blijven en kan u enkel zeggen dat u "hem niet zoveel vroeg" (CGVS, p. 13). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Mede gelet op het feit dat u bovendien zelf verklaart dat u op uw vijftiende bij het leger wilde gaan en daarbij in het geheim naar Afghanistan reisde om dit te bewerkstelligen, is het des te meer frappant dat u niets over de job van uw paternale oom bij het leger kan vertellen (CGVS, p. 23). Wanneer u bovendien wordt gevraagd om te vertellen wat uw eigen familie deed om geld te verdienen in Afghanistan, kan u enkel zeggen dat hij landbouwer was. Echter, u moet bizar genoeg toegeven dat u geen enkel idee heeft hoeveel grond uw vader bezat omdat u "het nooit vroeg" (CGVS, p. 13). Dit is zeer opmerkelijk. (...)"

Het is niet aannemelijk dat een familie die op de vlucht is gegaan uit het oorspronkelijke land van herkomst de kinderen dermate weinig zou vertellen over hun roots en familie in het land van oorsprong alsook de reden dat zij in een vreemd land als vluchteling moeten leven.

Het argument dat verzoeker niet rechtstreeks betrokken was met de ruzie doet hier dan ook geen afbreuk aan. Verzoeker brengt overigens geen enkele valabele reden aan ter verschoning voor zijn onwetendheid met betrekking tot het werk van zijn oom voor het leger. Aangezien verzoeker zelf

verklaarde dat hij op zijn vijftiende bij het leger wilde gaan en daarbij zelfs naar eigen zeggen in het geheim naar Afghanistan ging om dit te bewerkstelligen, kan des te meer van verzoeker worden verwacht dat hij zijn oom om meer informatie heeft gevraagd. Verzoekers verklaring dat hij zijn oom niet zoveel vroeg is hiermee in strijd. Waar verzoeker nu stelt dat zijn oom zelfs voor zijn familieleden zoveel mogelijk verborgen hield over zijn job wordt door hem niet verduidelijkt noch toegelicht. Het is de Raad dan ook niet duidelijk waarom verzoekers oom zelfs voor zijn eigen familie desbetreffend geheimen zou hebben gehad. Aangezien verzoekers familie Afghanistan naar eigen zeggen heeft verlaten omwille van een dispuut over gronden, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat verzoeker enig idee had van het aantal gronden dat zijn vader in Afghanistan bewerkte.

Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij in Pakistan verder is opgegroeid, woonde en werkte in een vluchtelingenkamp en Afgaanse buren, vrienden, collega's en baas had en zich niet echt ophield met Pakistanen. Gezien verzoeker te midden van andere Afghanen heeft geleefd kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker net iets meer informatie kan geven over hun herkomst. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon terecht het volgende vaststellen: "(...)"

Verder dient opgemerkt dat u bijna niets weet over uw Afgaanse collega's in Pakistan, waar u werkte in een carwash in Sawabi. Zo beweert u dat de carwash waar u gedurende een jaar werkte, en het autostation dichtbij uw werkplaats, beiden werden uitgebaat door Afghanen. Echter, gevraagd naar wie de carwash waar u werkte uitbaatte, kan u enkel zeggen dat het "een persoon was genaamd Mullah". U moet evenwel meteen zeggen dat hij de mullah was van de lokale moskee (CGVS, p. 15). U moet daarna evenwel toegeven dat u geen idee heeft hoe hij heette (CGVS, p. 16). Wanneer u bovendien gevraagd wordt van waar in Afghanistan hij afkomstig was, komt u evenmin verder dan te zeggen dat u "denkt" dat hij van de provincie Logar kwam. U moet evenwel meteen daarna toegeven dat u het niet zeker weet (CGVS, p. 15). U kan evenmin iets over de provincie Logar vertellen (CGVS, p. 16). Dat u niet eens kan vertellen hoe uw baas heette, noch waar hij vandaan kwam in Afghanistan, is evenwel zeer opmerkelijk. Ook wanneer u gevraagd wordt wie het autostation bezat kan u enkel zeggen dat hij Mohammad heette. U weet evenmin van waar in Afghanistan hij afkomstig was (CGVS, p. 16).

Ook over uw Afgaanse vrienden en buren in Pakistan reikt uw kennis allerm minst ver. Zo antwoordt u bevestigend wanneer u gevraagd wordt of u Afgaanse buren had alvorens u Saraj, Shokur en Moheb opsomt. Echter, van Saraj kan u enkel zeggen dat hij van Kaboel kwam. U weet evenwel niet waar in Kaboel. Evenmin weet u of hij uit de provincie Kaboel kwam of uit de stad Kaboel (CGVS, p. 21). Van Shokur en Moheb kan u enkel zeggen dat ze van Logar kwamen. Gevraagd waar in Logar, moet u toegeven dat u er geen idee van heeft (CGVS, p. 21-22). Dit gebrek aan kennis is des te meer treffend gelet op het feit dat u meteen daarna verklaart dat Moheb en Shokur goede vrienden waren. Het is dan ook bizar dat u niet eens kan vertellen waarom ze in Pakistan waren (CGVS, p. 22). (...)" De Raad stelt vast dat verzoeker zich hult in vaagheden en oppervlakkige verklaringen. Het is hierbij tekenend dat verzoeker zelfs niet weet waarom zijn beste vrienden in Pakistan waren. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt gaat het hier niet over aardrijkskunde en schoolse kennis, maar over de herkomst van andere Afghanen met wie hij in een vreemd land samenleefde.

Overigens moet worden opgemerkt dat verzoeker vooreerst stelde dat er rond dit kamp (sawabi) een woestijn was (stuk 4, gehoorverslag, p. 5). Later tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal stelde verzoeker dat zijn vader ook in Pakistan landbouwer was en tarwe en maïs cultiveerde. Verzoeker situeerde deze gronden ook rond het kamp Sawabi. Wanneer vervolgens de vraag wordt gesteld hoe iemand gewassen in een woestijn kan cultiveren stelde verzoeker dan weer dat het niet echt een woestijn is, maar dat er ook huizen en velden zijn (stuk 5, gehoorverslag, p. 15). Dergelijke verklaringen doen eens te meer afbreuk aan de bewering gedurende vele jaren in Pakistan als Afgaanse vluchteling in een kamp te hebben geleefd.

Hierbij komt nog de vaststelling dat van verzoeker, die voorhoudt de Afgaanse nationaliteit te hebben, en is opgegroeid in een vluchtelingenkamp in Pakistan te midden van andere Afghanen en hier ook gewoond en gewerkt heeft, wel degelijk mag worden verwacht dat hij met betrekking tot zijn land van herkomst enige fundamentele kennis heeft, waaronder de etnieën in Afghanistan. Derhalve kon terecht worden vastgesteld dat: *"Evenzeer dient opgemerkt dat uw kennis van Afghanistan in het algemeen zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Immers, wanneer u gevraagd wordt welke etnieën er in Afghanistan aanwezig zijn, antwoordt u opmerkelijk genoeg "Dari-sprekers", alvorens u Oezbeken, Tadzjiken en Hazara benoemt. U moet evenwel meteen toegeven dat u niets over deze etnieën kan vertellen (CGVS, p. 11). Dit is zeer opmerkelijk. Bovendien zijn "Dari-sprekers" geen etnie. Hiermee geconfronteerd en*

bovendien gevraagd welke etnieën er Dari spreken, antwoordt u dat Pasjtoenen Pasjtoe spreken dat dat "Dari Dari spreken" (CGVS, p. 12). Dat u niet eens blijkt te weten welke Afghaanse etnieën Dari spreken, zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit sterk op de helling."

Ook verzoekers onwetendheid met betrekking tot de Afghaanse kalender wordt niet aannemelijk geacht, gelet op verzoekers voorgehouden profiel als Afghaans vluchteling in een vluchtelingenkamp in Pakistan. Het argument dat hij geen geschoolde Afghaan is die zijn hele leven in Afghanistan heeft doorgebracht verschoont zijn onwetendheid dan ook niet. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht het volgende vast: *"(...) Verder is uw kennis van de Afghaanse kalender nihil. Zo kent u geen enkele Afghaanse maand en kan u evenmin zeggen welk jaar het is volgens de Afghaanse kalender (CGVS, p. 6). Gelet op het feit dat u beweert tot uw negende in Afghanistan te hebben gewoond en twee van uw ooms bovendien in Afghanistan wonen, is dit zeer bevreemdend (CGVS, p. 7 en 23).(...)"*.

Wat betreft de terugkeer van verzoeker naar Afghanistan geeft verzoeker in het verzoekschrift een onsamenhangend en onduidelijk betoog waarmee hij geenszins afbreuk kan doen aan de gedane vaststellingen: *"(...) Tenslotte moet worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u naar Afghanistan bent teruggekeerd op uw vijftiende om u aan te melden bij het leger. Zo is het niet aannemelijk dat u niet wist dat u eenentwintig moest zijn voor u in het leger kon dienen (CGVS, p. 22). Zo verklaart u later zelf dat uw oom bij het leger was en vakanties bij jullie in Pakistan doorbracht. U zegt ook dat u bij het leger wilde gaan en dat uw oom u steeds vertelde dat u te jong was (CGVS, p. 23). Het is dan ook niet aannemelijk dat u de moeite nam om uw vijftiende uw reis naar Afghanistan te regelen en uw taskara te halen in Laghman, zonder er zeker van te zijn welke de minimumleeftijd was om zich aan te sluiten bij het leger. Hiermee geconfronteerd, houdt u vol dat u niet wist dat u te jong was (CGVS, p. 22). Wanneer u bovendien gevraagd wordt wat u nog weet van Jalalabad, waar u volgens uw verklaringen doorreisde en waar uw maternale oom woont, antwoordt u opmerkelijk genoeg dat u zich niets van Jalalabad herinnert. Frappant genoeg weet u evenmin in welke provincie Jalalabad gelegen is (CGVS, p. 9-10). Bovendien gevraagd waar u uw taskara ging halen, komt u niet verder dan te zeggen dat het in de provincie Laghman was. U moet meteen daarna evenwel toegeven dat u geen idee heeft waar in Laghman (CGVS, p. 10). Dat u dermate weinig kan vertellen over uw reis naar Afghanistan, zet de geloofwaardigheid van uw beweringen sterk op de helling. (...)"*.

Voor zover verzoeker tracht te laten uitschijnen dat zijn oom hem pas nadat hij naar Afghanistan is teruggekeerd bevestigde dat hij te jong was, gaat hij voorbij aan zijn verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Zo verklaarde verzoeker zelf dat zijn oom bij het leger was en vakanties bij hem in Pakistan doorbracht en dat zijn oom hem steeds vertelde dat hij te jong was (stuk 4, gehoorverslag, p. 23). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker de moeite nam om op zijn vijftiende een reis naar Afghanistan te regelen en zijn taskara te halen in Laghman, zonder er zeker van te zijn welke de minimumleeftijd was om zich aan te sluiten bij het leger. Bijgevolg is het ook niet aannemelijk dat verzoeker niet wist dat hij eenentwintig moest zijn vooraleer hij in het leger kon dienen.

Het argument dat verzoeker niet over veel informatie over de stad Jalalabad beschikt omdat hij daar maar 5 à 6 dagen is gebleven, kan niet overtuigen. Het is niet aannemelijk dat verzoeker enkel kan zeggen dat hij zich niets van Jalalabad herinnert te meer zijn oom er woont. Het is hierbij ook tekenend dat verzoeker dermate onwetend is van de plaats waar hij zijn taskara ging halen. Hij komt niet verder dan te zeggen dat het in de provincie Laghman was en moet meteen daarna toegeven dat hij geen idee heeft waar in Laghman. Dat zijn oom hiervoor alle stappen heeft ondernomen verschoont zijn onwetendheid niet. Verzoekers verklaringen omtrent zijn reis naar Afghanistan zijn niet doorleefd en oppervlakkig waardoor er geen geloof kan aan worden gehecht. Hieruit volgt dat aan verzoekers verklaringen omtrent het bekomen van zijn taskara evenmin geloof kan worden gehecht.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten merkt de Raad op dat ze niet enkel en alleen verworpen werden op basis van het gegeven dat de graad van corruptie in Afghanistan hoog ligt waardoor er geen geloof aan deze documenten kan worden gehecht. Met betrekking tot deze documenten werd immers het volgende gesteld: *"De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft de kopie van de Proof of Registration Card (PoR) van uw vader, moet worden opgemerkt dat het slechts een kopie betreft die geen enkele waarborg biedt inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden"*

toegekend. Het verslag van de Pakistaanse politie van uw verhaal biedt evenmin een waarborg inzake authenticiteit. Zo betreft het louter een standaarddocument dat met de hand werd ingevuld en vertoont het ook geen enkele stempel. Aan privé-foto's kan geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Het doktersverslag bevestigt dat uw vader letsels opliep, maar geeft geen uitsluitsel over hoe deze zijn ontstaan. Wat betreft uw taskara moet worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen." Met betrekking tot verzoekers taskara kan hier nog aan worden toegevoegd dat verzoeker hier eveneens slechts een fotokopie van neerlegde. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend. Mede gelet op verzoekers verklaringen volstaat een fotokopie van zijn taskara dan ook niet om de geloofwaardigheid met betrekking tot zijn nationaliteit te herstellen te meer er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent de context waarin hij zijn taskara bekam.

Van verzoeker die beweert de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn opgegroeid in een vluchtelingenkamp in Pakistan, hier te midden van andere Afghanen te hebben gewoond en gewerkt, kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent zijn verblijf in dit kamp en de mensen met wie hij woonde en werkte. Gelet op verzoekers onwetendheid omtrent aspecten die eigen zijn aan het leven van een Afghaanse vluchteling in een vluchtelingenkamp in Pakistan, maakt dat aan verzoekers beweringen desbetreffend geen enkel geloof kan worden gehecht. Aangezien verzoeker van kinds af aan te midden van andere Afghanen heeft geleefd en gewerkt in Pakistan, is het niet aannemelijk dat verzoeker een dermate beperkte kennis heeft van de etnieën in Afghanistan en geheel onwetend blijkt van de Afghaanse kalender. Deze vaststellingen zijn niet te rijmen met een verblijf in een vluchtelingenkamp met andere Afghanen en zijn Afghaanse ouders.

Indien verzoeker daadwerkelijk op jonge leeftijd is gevlucht en steeds te midden van andere Afghanen in Pakistan heeft gewoond, is het niet aannemelijk dat hij de band met zijn land van oorsprong dermate kwijt is. Dat hij omtrent zijn geboorteregio geen eenduidige verklaringen kan afleggen en vage verklaringen aflegt omtrent de redenen waarom zijn familie dit land oorspronkelijk heeft verlaten is tekenend. Verzoeker toont dan ook niet aan de Afghaanse nationaliteit te hebben.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer en verzocht de Raad om de zaak uit te stellen teneinde de bijgevoegde documenten te laten vertalen. Uit de aanvullende nota blijkt dat het om (1) een kopie van een verklaring van de dorpsoudsten van Afghanistan gaat die het vertrek en de problemen van de familie bevestigen; (2) een kopie van een verklaring van de dorpsoudsten in Pakistan, waarin wordt bevestigd dat de familie als vluchteling in een kamp verbleef en (3) een kopie van een brief van Fedasil.

De Raad stelt vast dat de beide verklaringen van de dorpsoudsten geen originele stukken maar fotokopieën zijn. Zoals gezegd kan er aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde worden verleend. Mede gelet op het feit dat deze stukken blijkens verzoekers verklaringen ter terechtzitting op vraag van verzoeker werden opgesteld en dit ruim twee maanden na de bestreden beslissing kan aan dergelijke documenten geen bewijswaarde worden gehecht. Zij vertonen een gesolliciteerd en subjectief karakter en werden blijkens verzoekers verklaringen ter terechtzitting opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen.

Wat betreft de brief van Fedasil moet worden opgemerkt dat hieruit geen vraag tot uitstel blijkt zoals verzoeker voorhoudt ter terechtzitting. Uit de brief blijkt enkel dat er geen tijd meer was om deze documenten te vertalen en dat verzoeker zijn familieleden en kennissen contacteerde die naar de verantwoordelijke van de dorpen zijn gestapt en die erkennen "het gevaar dat meneer A.(...) in de regio liep en dat dit bijgevolg ook de reden van zijn vlucht is". Hieruit blijkt eens te meer het gesolliciteerd karakter van de neergelegde stukken. Gelet op het geheel van verzoekers verklaringen inzake de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden Afghaanse nationaliteit, kunnen dergelijke documenten dan ook geen enkel herstel bieden. De vraag om uitstel om deze documenten te laten vertalen, wordt niet ingewilligd.

In casu kan op basis van de hoger weergegeven pertinente motieven niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit bezit en dat Afghanistan als land van herkomst in aanmerking moet worden genomen. Evenmin maakte verzoeker aannemelijk dat hij gedurende de laatste jaren in Pakistan als Afghaanse vluchteling leefde. Derhalve verkeert de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn ware land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar algemene rapporten over de toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met vage en ongeloofwaardige verklaringen en zonder bewijs van de voorgehouden nationaliteit en afkomst, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.7. Verzoeker vordert in uiterst ondergeschikte orde dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF